

Osmanlılar, aldanmayın, allahı seversiz!
İranlı kimi yanmayın, allahı seversiz!

Şad olmayın, ey sevgili millət vükəlası,
Osmanlıda cari ola qanuni-əsasi!
Qanuni-əsasi demə, iranlı əzasi,
İranlıların başlarının qanlı bəlası,
Oğlanları ölmüş analar matəmi, yası,
Derlərsə sizə var bu işin sonra səfasi,
Aldanmayın, aldanmayın, allahı seversiz!
İranlı kimi yanmayın, allahı seversiz!

Əvvəlcə verirlər sizə hürriyyəti-əfkar,
Yeni danışib fikrinizi eyləyin izhar;
Vəqta ki, danışdız, vüzəra oldu xəbərdar,
Mütləq görəcəklər ki, cəbşdanə zərər var;
Hər fəni ilə olsa qovacaqlar sizi naçar,
Çünki bu yığıncaqda olur həqqiniz inkar,
Yaxşı budu toplanmayın, allahı seversiz!
İranlı kimi yanmayın, allahı seversiz!

Girəm ki, təərrüzlər edib də vüzərayə
Bir növ ilə öz fikrinizi soxduz arayə,
Ta çatdı xəbər bir para müfsid üləmayə,
Mirzə Əli Əkbərlər* əlin açdı duayə,
Təkfir oxu, lənət topu dəydi ürəfayə,
Varmı elə bir şəxs edə əhrarı viqayə?
Bu əmri əbəs sanmayın, allahı seversiz!
İranlı kimi yanmayın, allahı seversiz!

Ya lilecəb, osmanlılar, aya, nə qanırsız?
Qanuni-əsasi verilib ya inanırsız?
Mir Həşimü* Fəzlullahınız* yoxmu sanırsız?
Əksik deyil onlar, vəli, sizlər nə tanırsız!
Bir gün tanıyıb onları labüd usanırsız,
Ancaq usanırsızsa da, qanə boyanırsız!
Qansızları gic qanmayın, allahı seversiz!
İranlı kimi yanmayın, allahı seversiz!

Bir vəqtdə bizlər də olub xürrəmü xəndan,
Sandıq ki, veriblər bizə hürriyyəti-vicdan
Şükr etdik, adamcılar olub daxili-insan,
Övladımızı saxlamadıq xanədə pünhan,
Hac Mirzə Həsən qırx lotuya verdi bir oğlan,

Bu mollaümalər desələr: bizdə var iman,
Yox, yox, ona tovlanmayın, allahı sevmərsiz!
İranlı kimi yanmayın, allahı sevmərsiz!